Dosarul nr.1a-1142/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
1-23030993-02-1a-28062023 Judecător : Păun Petru

D E C I Z I E
(dispozitiv)

17 ianuarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Spoială Alexandru
Judecători Chiroșca Igor și Băbălău Denis
Grefier Grigoraș Valeria
Cu participarea:
Procurorului Plîngău Alexandru
Avocatului inculpatului Grecu Diana
Inculpatului Pîslaru Ion

a judecat, în ședință de judecată publică, recursul avocatului Grecu Diana, în interesele inculpatului Pîslaru Ion, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-481/2023 din 08 iunie 2023, în cauza penală privind condamnarea lui:

Pîslaru Ion *****, născut la *****, originar din r-nul *****, cu viza de domiciliu în r-nul *****, loc. *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** *****, angajat în calitate de administrator la SC „Dises Cons" SRL, supus militar, divorțat, doi copii minori la întreținere, studii superioare, fără grade de invaliditate, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (1) și de art. 320^1 din Codul penal.

În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E :

Se respinge recursul avocatului Grecu Diana, în interesele inculpatului Pîslaru Ion, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-481/2023 din

08 iunie 2023, privind condamnarea lui Pîslaru Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin.(1) și art. 320[1] din Codul penal și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Spoială Alexandru

Judecător Chiroșca Igor

Judecător Băbălău Denis

Dosarul nr.1a-1142/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
1-23030993-02-1a-28062023 Judecător : Păun Petru

D E C I Z I E

17 ianuarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Spoială Alexandru
Judecători Chiroșca Igor și Băbălău Denis
Grefier Grigoraș Valeria
Cu participarea:
Procurorului Plîngău Alexandru
Avocatului inculpatului Grecu Diana
Inculpatului Pîslaru Ion

a judecat, în ședință de judecată publică, recursul avocatului Grecu Diana, în interesele inculpatului Pîslaru Ion, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-481/2023 din 08 iunie 2023, în cauza penală privind condamnarea lui:

Pîslaru Ion *****, născut la *****, originar din r-nul *****, cu viza de domiciliu în r-nul *****, loc. *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** *****, angajat în calitate de administrator la SC

„Dises Cons” SRL, supus militar, divorțat, doi copii minori la întreținere, studii superioare, fără grade de invaliditate, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (1) și de art. 320^1 din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 28.02.2023 – 08.06.2023; în instanța de recurs: 28.06.2023 – 17.01.2024.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul pledează pentru respingerea recursului declarate de apărător, în interesele inculpatului ca fiind nefondat.

Apărătorul inculpatului și nemijlocit inculpatul solicită admiterea recursului declarat din motivele de fapt și de drept invocate.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, –

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-481/2023 din 08 iunie 2023, s-a recunoscut Pîslaru Ion *****, născut la *****, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 (una sută șaizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. S-a recunoscut Pîslaru Ion *****, născut la *****, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 din Codul penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 130 (una sută treizeci) ore. Conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, i s-a stabilit lui Pîslaru Ion *****, născut la *****, o pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, în formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. S-a comunicat lui Pîslaru Ion *****, născut la *****, că în caz de eschivare cu rea voință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Pîslaru Ion *****, începând cu data de 25.01.2023, ora 23:46 și până pe data 26.01.2023, ora 15:46,

cunoscând despre faptul că prin încheierea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 24.01.2023, în dosarul nr.2o/pr-24/2023, a fost emisă ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, cet. Pîslaru ***** ***** și copiilor minori, Pîslaru ***** și Pîslaru*****, conform cărei Pîslaru Ion ***** a fost obligat, pe o perioadă de 60 de zile, începând cu data de 24.01.2023, să părăsească imediat locuința comună - apartamentul nr.43 din str. *****, 80/7, mun. Chișinău, de a sta departe, la o distanță de cel puțin 300 metri, de locul aflării victimelor, excluzând orice contact vizual cu aceștia, de a nu contacta prin telefon, prin corespondență sau prin orice alt mod victimele ș.a., intenționat nu a executat măsurile prestabilite de instanța de judecată, a expediat mai multe mesaje și a contactat-o telefonic, în continuu, pe victima Pîslaru ***** *****, cauzându-i victimei un prejudiciu moral. În afară de aceasta, la 26.01.2026, ora 08:26, cet. Pîslaru Ion *****, continuând activitatea sa infracțională, îndreptată spre neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție, cunoscând despre faptul că prin încheierea Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 24.01.2023, în dosarul nr.2o/pr-24/2023, a fost emisă ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, cet. Pîslaru ***** ***** și copiilor minori, Pîslaru ***** și Pîslaru*****, conform cărei Pîslaru Ion ***** a fost obligat, pe o perioadă de 60 de zile, începând cu data de 24.01.2023, să părăsească imediat locuința comună - apartamentul nr.43 din str. *****, 80/7, mun. Chișinău, de a sta departe, la o distanță de cel puțin 300 metri, de locul aflării victimelor, excluzând orice contact vizual cu aceștia, de a nu contacta prin telefon, prin corespondență sau prin orice alt mod victimele ș.a., intenționat nu a executat măsurile prestabilite de instanța de judecată, manifestând un comportament agresiv, cu cuvinte necenzurate a încercat să pătrundă ilegal în domiciliul victimelor cet. Pîslaru ***** ***** și copiilor minori, Pîslaru ***** și Pîslaru*****, apartamentul nr.43 din str. *****, 80/7, mun. Chișinău, cauzându-i victimelor un prejudiciu moral.

3. *Astfel, instanța de fond a concluzionat că, faptele inculpatului Pîslaru Ion *****, născut la *****, corect și întemeiat au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, cu indicii calificativi, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

4. Prima instanță a mai stabilit că, tot el, Pîslaru Ion *****, la 05.02.2023 aproximativ la ora 07:40 min, aflându-se în mun. Chișinău, după ce a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate, a condus autovehiculul de model „RENAULT MEGANE SCENIC" cu n/î *****, încălcind astfel cerințele pct. 14 lit. (a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", iar în timpul deplasării, la intersecția str. ***** cu str. Alexandru Botezatu 10 din mun. Chișinău, a fost stopat de angajați ai poliției și, fiind suspectat de consum de alcool, conducătorul auto Pîslaru Ion a fost supus examinării medicale în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, fiind testat

alcoolscopic cu dispozitivul „Drager”, în rezultat fiind constatat că Pîslaru Ion manifesta concentrația de alcool în aerul expirat de 0,48 mg/1, ce corespunde stării de ebrietate alcoolică de grad avansat.

5. *Astfel, instanța de fond a concluzionat că, faptele inculpatului Pîslaru Ion *****, născut la *****, corect și întemeiat au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 320[1] din Codul penal, care prevede neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică, neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

6. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Grecu Diana, în interesele inculpatului Pîslaru Ion a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 08 iunie 2023, prin care a fost recunoscut vinovat Pîslaru Ion, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal și art. 320[1] din Codul penal, și i-a fost numită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și emiterea unei noi hotărâri prin care lui Pîslaru Ion să-i fie stabilită o pedeapsă numai sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

7. În motivarea cererii de recurs se invocă, că sentința primei instanțe a fi una prea aspră și urmează a fi casată, cu emiterea unei decizii privind aplicarea unei pedepse mai blânde.

8. Explică, că întrucât în cadrul ședinței de judecată, inculpatul a recunoscut în totalitate vina imputată și a probelor administrate în faza de urmărire penală, a declarat, personal, prin înscris autentic că dorește ca dosarul să fie examinat în procedură simplificată în baza art. 364[1] din Codul de procedură penală, a solicitat la stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, deoarece activitatea sa profesională include, zilnic, deplasarea cu automobilul, iar anularea dreptului de a conduce, îi va crea impedimente în desfășurarea activității sale profesionale, însă instanța nu a luat în calcul acest aspect și cu toate acestea, instanța nu i-a satisfăcut așteptările și i-a stabilit o pedeapsă sub formă muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, ceea ce nu este de acord

9. În cadrul ședinței instanței de recurs, *procurorul Plîngău Alexandru* a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind ilegal și neîntemeiat. *Avocatul Grecu Diana, în interesele inculpatului Pîslaru Ion și implicit inculpatul* au pledat pentru admiterea cererii de recurs declarate din motivele de fapt și de drept invocate.

10. *Colegiul penal, audiind participanții la proces prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră ca fiind nefondat recursul declarat de apărător, în interesele inculpatului şi pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.*

11. În prim plan, cu referire la norma de procedura aplicabilă speței, Colegiul penal reține că, potrivit art.3 din Codul de procedură penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în

instanţa judecătorească. Legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispoziţiile ei, în perioada de tranziţie la o nouă lege procesuală penală, *pot rămâne aplicabile acţiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă*.

12. Conform pct. 12 din Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), art. 364[1] din Codul de procedură penală, se completează cu alineatele (10) şi (11) cu următorul cuprins: (10) Sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentinţa, invocând doar erorile procesuale. (11) Recursul se judecă de către instanţa ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

13. Potrivit dispozițiilor finale și tranzitorii a Legii nr.245 din 31.07.2023, art. V alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale şi contravenţionale pentru care au fost stabilite data şedinţei de judecată *se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.*

14. Prin prisma normelor de drept invocate supra, Colegiul penal reține că, procedura de examinare a cauzei pendinte este guvernată de Legea nr. nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare 02.08.2023), cauza penală *urmând a fi examinată în ordine de recurs*, conform regulilor stabilite de Capitolul IV, Secțiunea a 2-a, § 2 Codul de procedură penală.

15. Potrivit art. 437 alin. (1[4]) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

16. Conform art.448 din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

17. În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanţa ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează, are un rol preventiv şi unul reparator.

18. Conform art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

19. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat.*

20. În temeiul celor relevate supra, la pronunţarea sentinţei, prima instanţă, corect, a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul Pîslaru Ion a comis anume infracţiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Pîslaru Ion a comis infracţiunile prevăzute de art. 264[1] alin.(1) din Codul penal – *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanţe, adică, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat* și de art. 320[1] din Codul penal - *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică, neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

21. *Fiind audiat în şedinţa instanţei de fond, inculpatul Pîslaru Ion* și-a recunoscut vina integral. A declarat că, la data de 24.01.2023, de către Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a fost emisă ordonanță de protecție în privința fostei soții Pîslaru ***** și copii minori. La ședința de judecată când s-a examinat eliberarea ordonanței de protecție a fost prezent. În dimineața zilei de 25.01.2023 a fost invitat la Inspectoratul de Probațiune și i-a fost instalat echipament de monitorizare. Spre seară s-a deplasat acasă la soție pe adresa ***** 80/7 din mun. Chișinău. Personal a sunat la poliție și a comunicat că dorește să se ducă acasă. Tot atunci când a ajuns lângă casă a telefonat fosta soția și i-a comunicat că dorește să vină acasă la ce ultima a refuzat să-l primească. În scurt timp la fața locului a venit un echipaj al poliției care la escortat la IP Rîșcani din mun. Chișinău. În dimineața zilei de 26.01.2023 în mod repetat și-a sunat fosta soție și i-a comunicat că dorește să vină acasă. La 05.02.2023 împreună cu un prieten a fost într-un local din mun. Chișinău unde au consumat băuturi alcoolice. La locat s-a prezentat cu automobilul personal. Acesta fiind parcat în fața localului. Ulterior, când a dorit să plece acasă paza localului i-a comunicat că nu are voie să lase pe noapte automobilul parcat în fața localului. Astfel, a decis să schimbe locul parcării automobilului la stația Peco de peste drum. Imediat cum a parcat automobilul în preajma stației Peco de el s-au apropiat angajații poliției care i-au cerut actele și respectiv a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul drager și s-a stabilit că se află în stare de ebrietate. Suplimentar inculpatul a comunicat că regretă și se căiește de cele comise, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

22. Vinovăţia inculpatului Pîslaru Ion a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364[1] din Codul de procedură penală.

23. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] din Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Pîslaru Ion, și-a recunoscut vinovăția incriminată atât în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond, cât și în cadrul examinării cauzei penale în ordine de recurs, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, vinovăția acestuia în

comiterea infracțiunilor imputate se întemeiază pe probele invocate în instanța de fond, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele.

24. Prin urmare, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului Pîslaru Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (1) și art. 320[1] din Codul penal.

25. În consecință, instanța de recurs menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (1) și art. 320[1] din Codul penal, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală şi ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor imputate.

26. Colegiul penal reţine că, sentinţa se contestă în partea individualizării pedepsei penale, din care considerente temei pentru a interveni în sentinţă din oficiu, conform art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, lipseşte.

27. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

28. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

29. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

30. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.*

31. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

32. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

33. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

34. În conformitate cu art. 364^1 alin. (8) din Codul de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

35. Sancțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, prevede o pedeapsă sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

36. Concomitent, sancțiunea prevăzută la art. 320^1 din Codul penal, prevede o pedeapsă cu *muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau închisoare de până la 4 ani.*

37. Potrivit art. 364[1] alin. (8) din Codul de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

38. În conformitate cu art. 84 alin. (1) din Codul penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.*

39. Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont că, inculpatul a comis infracțiuni care conform art. 16 din Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, de circumstanțele cauzei, în cadrul urmării penale a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise, a comis o infracțiune cu intenție, potrivit revendicării anterior nu a fost judecat (f.d. 47), la evidența medicului narcolog nu se află (f.d. 46). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, în calitate de circumstanțe atenuante au fost reținute recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar în conformitate cu prevederile art.77 din Codul penal, care circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

40. În contextul dat, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit, or reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, se conchide că, prima instanță întemeiat a considerat că, inculpatul Pîslaru Ion urmează a fi condamnat, reieșind din limitele pedepselor prevăzute de art. 264[1] alin. (1) și art. 320[1] din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 364[1] alin. (8) din Codul de procedură penală, în baza art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, prin numirea unei pedepse sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și în baza art. 320[1] din Codul penal, prin stabilirea unei pedepse sub formă de 130 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, prima instanță întemeiat a dispus stabilirea unei pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

41. În continuare, Colegiul penal remarcă, că sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana

inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

42. Instanța de recurs conchide că, instanța de fond la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 din Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

43. În aceeași ordine de idei, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate solicitările inculpatului privind stabilirea unei pedepse mai blânde, invocând recunoașterea integrală a vinovăției, cu acceptarea judecării cauzei în procedură simplificată, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364[1] din Codul de procedură penală, nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă, deoarece circumstanţei respective i s-ar acorda o dublă valenţă juridică, întrucât aceasta constituie o condiţie la aplicarea prevederilor art.364[1] din Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității.

44. Subsecvent, contrar solicitărilor apărătorului privind aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, Colegiul penal subliniază că, prin săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, Pîslaru Ion a comis încălcarea regulilor circulației rutiere prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, admițând o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului Circulaţiei Rutiere, prin ce a pus în pericol nu doar viaţa sa, dar şi a altor participanţi la trafic.

45. Deci, obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate din 04 august 2020, care în parag. 30 statuează că, legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie. Concomitent, Colegiul penal reține, în temeiul art. 7 din Legea nr. 713 din 6 decembrie 2001, modificată prin Legea nr. 138 din 19 iulie 2018, în vigoare din 14 septembrie 2018, prin publicarea în Monitorul Oficial nr. 347-357, art. 584, va informa condamnatul despre faptul că conducătorii mijloacelor de transport depistați în stare de ebrietate la volan și care au fost privați de dreptul de a conduce mijloace de transport prin hotărârea instanței de judecată, sânt obligați să frecventeze programul probațiunile antialcoolic și antidrog stabilit de către consilierul de probațiune, care se efectuează contra plată în modul stabilit de Guvern. La fel, obligativitatea nominalizată rezultă și din pct. 6 al Hotărârii Guvernului nr. 1434 din 7 noiembrie 2002 cu privire la măsurile de prevenire a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate, potrivit căruia: „*conducătorii mijloacelor de transport, depistați în stare de ebrietate la volan, care au fost privați sau cărora li s-a anulat dreptul de a conduce mijloace de transport prin hotărârea instanței de judecată, sânt obligați să*

frecventeze programul probațional antialcoolic şi antidrog stabilit de către consilierul de probațiune, acoperind personal cheltuielile implementării programului probațional".

46. Instanța de recurs accentuează că, legiuitorul având în vedere că, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoanele în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol, a prevăzut răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(1) din Codul penal, în scop de majorare a responsabilității persoanelor care conduc mijloace de transport, iar aceasta poate fi atinsă prin aplicarea corectă şi echitabilă a sancțiunilor penale în privința celor care încalcă intenționat legea penală.

47. Colegiul penal reține, că pedeapsa penală principală, cât şi cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comis, astfel încât, instanţa de fond a numit o pedeapsă corectă şi echitabilă în privința lui Pîslaru Ion, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârşirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane.

48. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, care în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO SMILJANIĆ v. CROATIA, statuează că participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, *în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând,* ***obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere*** *(Nicolae Virgiliu Tănase vs România),* ceea ce reprezintă responsabilitatea statului din punctul de vedere al obligației sale pozitive ***în conformitate cu articolul 2§1 din CtEDO***, care obligă statul de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa.

49. Colegiul penal conchide că, instanţa de fond a numit o pedeapsă corectă şi echitabilă în privinţa lui Pîslaru Ion, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârşirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în recursul declarat, instanța de recurs constată că, acesta nu îşi găseşte confirmarea la judecarea recursului, neexistând motive temeinice de implicare a instanţei de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei or, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica faţă de Pîslaru Ion o pedeapsă mai blândă.

50. În acest context, instanța de recurs reține că, argumentele instanţei de fond la adoptarea soluţiei în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanţa de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

51. În situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzaţie penală, pentru a permite părţilor să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menţionează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menţionate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă.

52. Prin urmare, instanța de recurs relevă că, instanța de fond a emis o sentință motivată şi întemeiată în privința lui Pîslaru Ion, și a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părţii Generale a Codului penal şi în strictă conformitate cu prevederile Părţii Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că acesta nu își găsește confirmarea la judecarea recursului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanţei de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

53. Astfel, luând în considerare cele menționate supra, instanța de recurs consideră nefondat recursul declarat de către avocatul Grecu Diana, în interesele inculpatului Pîslaru Ion, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-481/2023 din 08 iunie 2023, urmând a fi respins, cu menținerea acesteia fără modificări.

5 4 . În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E :

Se respinge recursul avocatului Grecu Diana, în interesele inculpatului Pîslaru Ion, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-481/2023 din 08 iunie 2023, privind condamnarea lui Pîslaru Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264^1 alin.(1) și art. 320^1 din Codul penal și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Spoială Alexandru

Judecător Chiroșca Igor

Judecător Băbălău Denis